XII. évfolyam. Budapest, 1904. junius 1. II. szám.

Dohányárusok Közlönye

Megjelenik minden hó
1-én és 15-én.
Egyes példány nem kapható.
Előfizetési ár fél évre 5 kor.
Előfizetni csak fél évenkint lehet.

A MAGYARORSZÁGI NAGY- ÉS KISTŐZSDETULAJDONOSOK SZAKKÖZLÖNYE ÉS ÉRTESITŐJE.
A MAGY. KIR. DOHÁNY-NAGYÁRUSOK ORSZÁGOS SZÖVETSÉGÉNEK HIVATALOS LAPJA.

KIADÓTULAJDONOS ÉS FELELŐS SZERKESZTŐ:
HATSEK ADOLF.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, VI., Eötvös-utcza 5. sz.
hová az előfizetési összegek, valamint a kéziratok küldendők.
Előfizetési ár fél évre 5 kor.
Kéziratok nem lesznek visszaadva.

TARTALOM: A magyar dohány-nagyárusok országos szövetsége. — Megrovás. — Vegyes hirek. — Kinevezések. — Hivatalos rész.

A magyar dohány-nagyárusok országos szövetsége.

„A magyar dohány-nagyárusok országos szövetségének alapszabályait a m. kir. belügyminiszter a f. évi 44.206. szám alatt láttamozta.“

A „Budapesti Közlöny“ május 26., csütörtökön, megjelent száma hozta ezt a lakonikus rövidségü, de a dohány-nagyárusokra nézve nagyfontosságu hirt.

Nos hat, alapszabályaink láttamozva vannak s a szövetség most már teljesen kibonthatja szárnyait és müködését minden irányban megkezdheti.

Mi legyen az első tenykedés? A dohány-nagyárusok nagy része helyzetének javitása. Nagy rész alatt körülbelül az egész kart értjük, mert az az egy-két fővárosi nagyárus, a ki nines rávalva a nagyáruda jövedelmére, nem jöhet itt tekintetbe. A helyzet javulását első sorban a már befejezéshez közel álló mozgalom, a ládakérdés elintézésének ügye, van hivatva elősegiteni.

Az elintézés előreláthatólag kedvező lesz a dohány-nagyárusokra nézve, miután a memorandumban foglaltak a miniszterium intentióit képezik.

Ebből is láthatják dohány-nagyárusaink, *az általunk már éveken át sürgetett s most végre létesült szövetség*, milyen óriási használra van ugy az egyeseknek, mint az összeségnek.

Minden kisebb-nagyobb ügyben egyöntetüen, mint testület járhatnak el s igy erkölcsi sulyukkal végre is olyan faktorrá lesznek, melylyel számolni kell.

Ma a dohány-nagyárusokról egyaltalában nem is beszélnek, az egy közvetitő az állam és árus között, a kinek véleménye teljesen irrelevans. Ha jól megy az üzlete, tudják, ha roszul megy, akkor is. Pedig egyike a legfontosabb tényezőknek.

A kinestárral szemben ők adhatnak felvilágositást a dohányüzlet menetéről, az egyes hibákról, melyek javitásra szorulnak, uj fajták minőségéről stb.

A szövetség programmjának egyik lényeges pontja lesz a szindikátus megalakitása is, melynek feladata lesz egyes esetekben, ha felsőbb helyről erre felkéretnek, az eladásra vonatkozó előterjesztéseket beadni, véleményt mondani.

Későbbre tervbe van véve esetleg egy fogyasztási szövetkezet is uj alapon, továbbá rendkivül sok ujjitás, mely mind a dohányárusok javát mozditja elő.

Nem büszkélkedünk, nem hivalkodunk azzal, ha kimondjuk, hogy igazán örömünk telt abban, hogy végre is teljesülve látjuk egyremásra összes propozitióinkat, melyek az eladás ügyét előbbre viszik.

A szövetség hivatalos lapjának, a „Dohányárusok Közlönyének“ gyermeke, ezen uj institutio s a gondos apaszeretö szemével fogjuk nézni a fejlödö kisdedet jóakaratulag megfeddve, ha hibázik és dicsérve, ha látjuk gyarapodását.

Ime tehát megvan a szövetség!

Használjátok fel okosan, javatokra lesz!

Megrovás.

Ha külföldi ember, legyen az bárhová való is, hozzánk jön, országunk nevezetességei mellett rögtön leadja véleményét szivarjainkról is és elfogulatlanul mondhatom, meghallgattam már sok különböző nemzetiségü idegen véleményét, az reánk e tekintetben dicséreteinek non plus ultráját szórta. És csodálatos mégis, hogy mi, akik pedig méltán büszkék lehetnénk eme gyártási ágazatunkra, mégsem becsüljük kellőképen. Azok, akik az olcsóbb fajta szivarokat szivják, tehát középosztályunk, egyáltalában nem nyilvánitanak véleményt, akik pedig a közép és drágább fajtákat kultiválják, inkább hozatják azokat Ausztriából és Németországból. Mi ennek az oka? Valószinüleg az az örök emberi tulajdonság, hogy a magunkét sohasem becsüljük kellőképen. Kell azonban itt mélyebben fekvő, kardinális hibának is lenni! Mi lehet az?

Nos hát a dohányjövedék közp. igazgatóságánál a gyártási ügyek előadója arra van hivatva, hogy szivargyártásunknak egységes karaktert adjon, ezt meg is adja. Az ő intentiója, hogy szivarjainknak különböző erősségi fokozatai legyenek, más-más izüek, számol a közönség változó izlésével, felfrissiti a gyártmányokat ujakkal, elhagy egyes régebbi, divatját mult fajtát. Azonban magára a szivarra legnagyobb befolyással mégis a dohánygyári igazgatók vannak, ezek adják meg a szivar voltaképeni savát, izét. Az ő utbaigazitásuk, jóakaratuk esetleg nemtörödömségük egyes gyárak szivarfajtáira döntő befolyással van.

A voltaképeni szivaros ember, aki élvezetből szivaroz, már megkülönbözteti az egyes gyártmányokat, a trafikokban bizonyos gyár készitményét kéri, mert az felel meg legjobban az izlésének. Egyik ember világos szivart szeret, a másik sötétet, vannak akik a keményen gyártott szivarokat szijják, mások a lazán gyártottakat. Nálunk ma azonban a szivarosok tulnyomó része a világos és lazán gyártott szivarokat kedvelik.

A világos fedőlapu szivarokról már többször elmondtam véleményemet, az az indifferens dohánylevél jobbá nem teszi a szivart, de még gyöngébbé sem, a laza gyártás igen, az nagy, sőt mondhatnám végleges befolyást gyakorol arra, hogy a szivar könnyü legyen.

Ezeket a psichologikus momentumokat is tekintetbe kell vennie egy dohánygyári igazgatónak s mondhatom, a többség tekintetbe is veszi.

Vannak azonban egyesek, akik egyáltalában nem tekintik sem a felsőbb helyről kapott utbaigazitásokat, sem pedig a közönség izlését és gyártanak kritikán aluli valamit, amit ők aztán önkényüleg szivarnak neveznek, pedig igazán mondom nem az, a szivar t. i. élvezeti czikk, ez pedig nem élvezetet, hanem főfájást és — émelygést okoz.

Nehogy pedig sok, igen derék direktor ezen philippikámat magára vegye, sietek kijelenteni, hogy a pozsonyi dohánygyárról beszélek.

Ennek a dohánygyárnak a szivarjai érthetetlenül rosszak. Azért mondom érthetetlenül, mert nem igen értem, hogy jó anyagból, hogy lehet olyan rossz szivart gyártani. Kemény, nem szelel és enyhén szólva — büdös.

Valamikor régen ennek a dohánygyárnak a szivarjai kitünőek és keresettek voltak, ezt azért emlitem, mert ezzel akarom bizonyitani, hogy sem a munkásokban, sem pedig a klimában nem rejlik a hiba, lévén ott a munkások zöme régi gárda. A hiba tehát, bármennyire sajnálom, hogy ki kell irnom, az igazgatóban rejlik, aki talán több gondot fordithatna a gyártásra.

Ez a dolog pedig minket a fővárosban közelebbről azért érdekel, mert szintén érthetetlen okokból minket boldogitanak ezzel a kiváló gyártmánynyal. A helyett, hogy, mint Ausztriában teszik, Bécs számára külön, jobb szivarokat készittetnek, mi boldog pestiek kénytelenek vagyunk a pozsonyi gyár kriminálisan rossz gyártmányait szini. Néhányszor egy másik rovatban kisérletem meg az illetékes körök figyelmét erre felhivni, nem használt semmit, most kénytelen voltam nagyobb czikkben e gyárra felhivni a dohányjövedék közp. igazgatóságának figyelmét és a leghatározottabban felkérni dohánygyártmányaink jó hirneve érdekében, sziveskednének más vidéken kisérletezni ezzel a gyártmánynyal, talán még hozzá is szoknak, mi itt a fővárosban, ezt a leghatározottabban mondhatom, nem!

Vegyes hirek.

Törökországban a dohány-monopolium mellett be akarják még vezetni a gyufa-monopoliumot is s esetleg a szivarkapapir-monopoliumot is.

Mult számunkban közölt kis leleplezés az „Egyptomi szivarkákról“ nagy feltünést keltett, s több budapesti napilap foglalkozott az ügygyel részint komoly hangon, részint pedig humorosan tárgyalva a dolgot.

Mi nem tartjuk a dolgot annyira humorosnak, de sőt nemzetgazdasági tekintetben egyenesen kárt okoz nekünk. S a magyar dohányjövedék mégis nemrég vezetett be egy pár fajtát, s a mint halljuk, most szándékoznak még körülbelül 3 fajtát bevezetni.

Nos hát, ez ellen itt e helyen, s ha nem lesz elég, a nagy nyilvánosság előtt is hatalmasan tiltakozunk! Nem engedjük, hogy publikumunkat, mintegy rákényszeritsék a rossz, émelyitő, egészségtelen egyptomi czigarettákra. Vannak nekünk kitünő készitményü s anyagu czigarettáink pl., mint emlitettük a „Sphynx“, „Khedive“, „Ghinbek“ stb., ezek mind sokkal de sokkal jobbak az egyptomi svindli czigarettáknál.

Minta dohánygyár. Az olasz és franczia dohányjövedek tisztviselői részére felsőbb tanfolyamot létesitett s ezzel kapcsolatban mintadohánygyárat is, ahol a berendezés, a munka, anyag, készités gondossága minden mintaszerü. Ez a gyártási tisztviselőknek nagy előnyére van és igy nem történhetett meg az, ami nálunk igen gyakori, hogy egyes fiatalabb tisztviselők irodában lévén állandóan, a gyártást magát csak theoretice tanulhatják meg. Bécsben már fel is állitottak egy ilyen mintagyárat, azért hisszük, hogy nálunk se fog soká késlekedni.

Az alkalmazottak vasárnapi munkaszünetéről irott czikkeinknek máris van némi hatása, ugyanis több dohányárus vasárnap délután

becsukja üzletét és igy az egész héten amugy is nagyon elfoglalt alkalmazottak kipihenhetik magukat. Van azonban még mindig egynémelyik, aki nem akarja meghallgatni szavunkat és üzletét vasárnap délután nyitva tartja. Üzletüket leginkább a kisebb árusok zárják az Andrássy-uton, körutakon, Üllői- és Soroksári-uton, azonban a kerepesi-utnak talán valamennyi trafikja vasárnap délután nyitva van. Ezek persze egymást lesik, hogy vajjon melyik fog bezárni, s ezáltal ő talán néhány krajczárt keres. Az alkalmazottak a trafikokban főleg nők, akik kétszeresen rá vannak utalva, levén gyöngébbek a férfiaknál, a pihenésre, felkérjük tehát ismételten a dohányárusokat zárják be vasárnap délután üzletüket s engedélyezzenek a szegény trafikos kisasszonyoknak fél napi pihenőt.

Sötét dohányt . . . . A dohányárusoknak nagy része mostanában panaszkodik, hogy nincs sötét török dohány. Igy pl. a napokban azt a panaszt hallottuk, hogy most folyton világos, szalma-sárga Purzicsán-dohányt lehet kapni s barna nincs, pedig azt kérik. Már most igazodjék el az ember! Éveken keresztül hallottuk a jajszót „világos dohányt kérünk“: Végre az összes készlet világos lett. Most aztán egyszerre mindenki erőteljesebb, aromatikusabb dohányt akar, szóval barnát. Felkérjük tehát a török dohánygyarak t. igazgatóit, legyenek figyelemmel az emberiség eme változó izlésére, s ha csak lehet, adjanak sötét Purzicsán-dohányt is.

Thanaton. Ezt a görög nevü mérget a dohányjövedék készíti t. i. ez a süritett dohánylé, melyet főképen a Virginia és Kentucky-levelek kilugozásától nyernek. Árusitják pedig a dohánynagyárusok leginkább a gazdáknak, kik ezzel pusztitják el a fák ellenségeit a növény-tetveket. Ehez jutni azonban csak nagy utánjárással lehet, kell hozzá hímlőoltási-bizonyitvány, erkölcsi bizonyitvány, hatósági engedély stb., szóval volna egy gyártmánya a jövedéknek, mely nem élvezett czikk, de a praktikus életben kell, azt körül sánczolja ugy, hogy hozzá jutni majdnem lehetetlen. Az előbbi kijelentésünk talán tulozva van, de igazán nem értjük, hogy miért kell annak, aki Thanatont vesz, hogy a fáit ezzel bepermetezze, hatósági bizonyitvány. Ugyanezzel a logikával Zacherlint csak rendőri engedély alapján lehetne venni. Ne nehezitsék meg hasznos gyártmányaink elárusitását, hanem adják a dohánykisárudákba is, hadd terjedjen. Az ember, ha öngyilkosságot akar elkövetni, van annyira ideális és jóizlésü, hogy nem iszik bagólét, vannak arra sokkal kellemesebb, hatásosabb és még könnyebben hozzáférhető mérgeink.

A Prenzados-szivarok, mint értesülünk, nagyobb ujitásnak lesznek alávetve. Csodálatos, hogy a különlegességi gyártmányok eme legkitünőbb szivarját oly kevesen ismerik. E szivaroknak régente egy hibájuk volt, a kötés ugyanis, melyet a nedves szivarra alkalmaztak, a szivar két végét annyira összenyomta, hogy nem volt levegője, ezen azonban már segitettek s igy ez a szivar egyike legeslegjobb szivarjainknak. Kérjük a különlegességi árus urakat, figyelmeztessék erre törzsközönségüket, hálásak lesznek érte.

Az osztrák dohányárusok központi egyesülete. Ezen czim alatt egyesültek az osztrák dohányárusok és Langer Eliza kisasszony elnöklete alatt megalakitották az egyesületet. Alapszabályait már jóváhagyták s igy az egyesület működését meg is kezdi. Miután alapszabályaikat még nem ismerjük, igy hát véleményt sem alkothatunk működésükről s csak annyit tudunk róluk, amennyi a gyülésekről a lapokban megjelent. Az azonban már is óriási elégtételünk, hogy Ausztriában, ahol az egyesülés sokkal nehezebb és a pénzügyi hatóságok is sokkal rigorozusabbak, mint nálunk, lehető volt a dohányárusok egyesületté való tömörülése. Mert akármit is mondanak a dohányárudai engedély megadása Ausztriában kegyelmi tény s nem oly loyálisak e tekintetben mind nálunk.

Igaz ugyan, hogy az egyesülésre való jog alapján az alapszapályokat meg kellett erősiteni s ez meg is történt; másrészt azonban a cs. és kir. osztr. pénzügyminiszterium jóakarata ez ügygyel szemben nem dicsérhető eléggé; hisz ezen egyesület léte a pénzügyminiszterium jóakaratától függ s valószinü, hogy a dohányárusok ezt már meg is nyerték a maguk részére, igy aztán megvan a kilátás arra, hogy az egyesület virágozzék. Az első kisérlet egy ily egyesület megalakitására hajótörést szenvedett egyes tagok antiszemitikus gondolkodásán. Dohányárus és antiszemita! Valóban nevetséges! Olyan emberek, akik rá vannak utalva minden krajczár keresményre s akik egész erejüket reggeltől késő estéig annak szentelik, hogy az élet szükségleteiket, ugy a hogy megszerezzék, olyan emberek, mondom, nem gondolhatnak egy ilyen dologra, mely századunk szégyenfoltjának nevezhető, s azon »magasrangu urak«, akik a dohányárusokat akkortájt felláziották, az első alkalommal, mikor szükség volt rájuk, eltüntek. Egyáltalában figyelmeztetjük ez uton is őket, hogy idegeneket, kik nem tartoznak szorosan véve e szakmához, ne engedjenek maguk között, mert ezek csak fel akarják őket tüzelni s ha már czéljukat elérték, ott hagyják őket. Ezen urak hivatásszerüleg üzik a feltüzelést s valószinüleg nem is értik a dohányárusok baját. Csakis az, aki maga is dohányárus ki van téve s csak az tudja társaival megértetni a helyzetet. Ugy hiszszük, hogy a miniszter sem nézi jó szemmel, ha a dohányárusok egyesületében oda nem tartozó elemek is vannak s ha kéréseiket, bajukat esetleg képviselők, bármely pártállásnak is, adják felsőbb hely tudomására, lévén itt a viszony olyan, mint a munkaadó és munkás viszonya.

Ha Ausztria dohányárusai ezen jó tanácsunkat megszivlelik s egyenesen a kitüzött czél felé haladnak s nem térnek se jobbra, sem pedig balra, ha összetartanak, kicsinyes érdekeket kiküszöbölnek, az egyesület morális erejét lehetőleg növelik, akkor ez az egyesület nagygyá és hatalmassá lesz.

Kivánjuk tiszta szivből, hogy ugy legyen!

— **Szolgálati jubileum.** Nagymartoni *László* Pál kir. tanácsos, pénzügyigazgató, a m. kir. központi díj- és illetékkiszabási hivatal főnökének negyedszázados szolgálati jubileumát ünnepelte vasárnap a vezetése alatt álló tisztikar. *Értelmes* Sándor, pénzügyi tanácsos, főnökhelyettes méltatta a jubiláns érdemeit, s végül az ünnep emlékére fénykép-albumot adott át neki. László hét év óta tölti be jelenlegi állását, s a főváros polgársága nagyrabecsüli őt tapintatos modora és méltányos eljárása miatt.

Szatócsok üzletköre általában. A kereskedelmi miniszter ez évi márczius 29-én 12.880. sz. a hozott elvi határozatában kimondotta, hogy a szatócsok és vegyeskereskedők erre szóló iparigazolványuk alapján jogositva vannak mindennemü, (tehát nemcsak a nép elsőrendü szükségleti tárgyait képező), iparczikkek elárusitására oly helyeken, ahol az illető iparczikkek kizárólagos elárusitásával foglalkozó szakmabeli kereskedő, vagy ily czikkek kizárólagos elárusitásával foglalkozó iparos nincsen. Ehhez képest tehát, a mennyiben az illető helységben kész czipő-, kalap- és kész férfi-öltönykereskedők nincsenek, a szatócsok és vegyeskereskedők az emlitett iparczikkeket külön igazolvány nélkül is elárusithatják.

A kész czipők és czizmák elárusitása a képesitéshez kötött mesterségek közé nem tartozván, arra iparigazolványt akárki, tehát szatócs és vegyeskereskedő is szerezhet. Az a kérdés, hogy egyes szatócsok, illetve vegyeskereskedők mi czimen kaptak kész czipők és czizmák elárusitására iparigazolványt, teljesen tárgytalan.

Kinevezések.

A m. kir. pénzügyminiszter a pozsegai pénzügyigazgatósághoz *Rengjeo Ferencz* zágrábi pénzügyi fogalmazót pénzügyi segédtitkárrá végleges minőségben kinevezte.

A m. kir. pénzügyminiszter a vukovári pénzügyigazgatósághoz *Kasun János* zágrábi pénzügyi fogalmazót pénzügyi segédtitkárrá végleges minőségben kinevezte.

A m. kir. pénzügyminiszter a verőczei kir. adóhivatalhoz *Rozsics Pál* zenggi adótisztet adóhivatali ellenőrré kinevezte.

A m. kir. pénzügyminiszter a varannói m. kir. adóhivatalhoz *Révész Mór* bácskulai adótisztet adóhivatali ellenőrré kinevezte.

A m. kir. pénzügyminiszter *Romcsevics Péter* pénzügyőri biztos-helyettest Glinába, *Plivelics Tamás* pénzügyőri biztos-helyettest Varazsdra és *Korasics Károly* pénzügyőri biztos-helyettest Goszpicsba pénzügyőri biztosokká ideiglenes minőségben kinevezte.

Hivatalos ügyek.

A magyar dohány-nagyárusok országos szövetségének alapszabályai már láttamozva vannak s a mint a fővárostól leérkeznek, rögtön nyomdába kerülnek.

* * *

Junius hó 6-án, szerdán este 6½ órakor, a memorandum-bizottság a Drechsler I. emeleti külön termében ülést tart s arra a bizottság tagjait ez uton is meghivom.

Heltai Nándor
titkár.

* * *

A tagdijakat most majd rendesen a pénztáros Schwartz Hugó (Andrássy-ut 19.) czimére kell küldeni.

* * *

A szövetség központi irodájában értesités nyerhető naponta 3—6. (Budapest, VI., Eötvös-uteza 5. sz. I.)

Szerkesztői üzenetek.

Többeknek. A magyar dohány-nagyárusok orsz. szövetsége a memorandumot nem adhatta át e héten, mert az elnök az nem jöhetett volna el s igy junius 12-ikére lett halasztva, amikor is a titkár fel fogja kérni az illető urakat.

K. Zs. Forduljon kérésével a pénzügyigazgatósághoz.

Sz. G., Kvár. Nagyon kérjük szíveskednék a memorandum átadásával megbizott küldöttségben részt venni!

L. K. Trafik-jogot eladni nem lehet, ezt önnek tudnia kellene.

Segédszerkesztő: **Heltai Nándor.**

XXIV-ik magyar királyi

jótékonyczélu államsorsjáték

melynek remélhető tiszta jövedelme közhasznu és jótékony czélokra fog fordittatni. Ezen sorsjáteknak **7691** nyereménye van **365.000 korona** összegben készpénzben.

Főnyeremény 150.000 korona,

továbbá:

1	főnyeremény	50.000 kor.	20	nyeremény á	500 kor.
1	„	20.000 „	50	„ „	100 „
1	„	10.000 „	100	„ „	50 „
2	nyeremény á	5.000 „	1000	„ „	20 „
5	„	2.000 „	6500	„ „	10 „
10	„	1.000 „			

Huzás visszavonhatatlanul 1904. junius 30-án.

Egy sorsjegy ára négy korona.

Sorsjegyek kaphatók a magy. kir. lottójövedéki igazgatóságnál Budapesten (Vámpalota), valamennyi posta-, adó-, vám- és sóhivatalnál, az összes vasuti állomásokon s a legtöbb dohánytőzsdében és váltó-üzletben.

Magy. kir. Lottójövedéki igazgatóság.

„DOHÁNYÁRUSOK KÖZLÖNYE“

(ORGAN DER TABAK-GROSS- UND KLEINVERSCHLEISSER UNGARNS.)

INHALT: Die Statuten des Landesverbandes der Grosstrafikanten. — Zentralverband der k. k. Tabaktrafikanten Österreichs. — Vermischte Nachrichten.

Die Statuten des Landesverbandes der Grosstrafikanten.

Der Minister des Innern hat die Statuten des im Vorjahre begründeten Landesverbandes der Grosstrafikanten unter Zahl 44.206 genehmigt. Damit erscheint die Gründung dieses Verbandes auch gesetzlich geregelt und gelangt derselbe in die Besitze der Rechte einer juridischen Körperschaft.

Die Grosstrafikanten werden Gelegenheit haben, in den nächsten Tagen diese Statuten, die übrigens einem bedeutenden Theil von ihnen bereits bekannt sind, zu lesen. Sie werden finden, dass es grosse, bedeutende Ziele sind, die errungen werden sollen, sie werden finden, dass endlich die Zeit gekommen ist, wo der Grosstrafikant zu einer Berufsklasse zu zählen ist, was bisher keineswegs der Fall war. Nicht die Gesammtheit der Grosstrafikanten ist es, welche an dem Werk, das nunmehr vollendet steht, mitgearbeitet haben. Ein beträchtlicher Theil stand den Berathungen und der Theilnahme an der Begründung fern. Aber auch sie werden kommen, wir sind dessen gewiss. Die Indolenten, die Muthlosen, die Gleichgiltigen werden kommen, nachdem sie eingesehen haben, dass wenn sie ihre Mithilfe dem Verbande versagen, denselben keine materielle Hilfe angedeihen lassen wollen, nur sie selbst zu Schaden kommen werden. Denn der Verband muss und wird dafür sorgen, dass in erster Reihe seine Mitglieder sein erspriessliches Wirken geniessen und den ausserhalb des Verbandes stehenden keinerlei Rechte auf irgend welche Intervention in ihren Angelegenheiten gebilligt werden. Es ist wohl traurig, dass es überhaupt Grosstrafikanten gibt, die angesichts der fast trostlosen herrschenden Verhältnisse, welche den Einzelnen, wie die Gesammtheit bedrücken, noch immer in Unthätigkeit verharren und ihren Beitritt jener Korporation vorenthalten, zu der ihre ureigensten Interessen sie hinziehen müssten. Nun aber ist auch das in manchen Fällen begreiflich und entschuldigend, zumal ein grosser Theil der Tabak-Grossverleger noch immer in dem Wahn befangen ist, dass seine Mitwirkung an einer gesetzlich sanktionirten Institution, wie es der Verband ist, mit schelen Augen betrachtet werden könnte. Wir unterlassen es dieser absurden Denkungsart überhaupt ein Wort zu widmen und erwarten Alles von der Zeit, die ja so manches gut macht.

Den Mitgliedern des Verbandes aber, ihnen Allen, die mitgeholfen haben, die Idee zur Begründung des Verbandes praktisch einzuführen, ihnen obliegt es, allen ihren Kollegen, die ausserhalb des Verbandes stehen, die Wichtigkeit ihres Beitrittes zu dem Verbande nahe zu legen.

Wir wollen nicht davon sprechen, dass es Pflicht eines Jeden ist, so viel für den Verband zu thun, wieviel in seinen Kräften liegt, wir wollen auch nicht die Bedeutung des Verbandes und die Nothwendigkeit seiner Grösse hervorheben, wir wollen nur einfach gesagt haben: Jeder erfülle seine Pflicht nach bestem Wissen und Gewissen! Geschieht das, dann wird der Verband auch seinen Zweck vollständig erfüllen können.

Zentralverband der k. k. Tabaktrafikanten Österreichs.

Das ist der Titel eines in Wien neubegründeten Vereines, welcher gegenwärtig enter dem Präsidium des Fräuleins Elise Langer steht. Die Statuten dieses Vereines sind bereits genehmigt worden, wodurch die Thätigkeit desselben nunmehr beginnen wird. Nachdem uns bisher die Statuten nicht vorliegen und wir die Tendenzen des Vereines blos aus den Sitzungsberichten kennen, sind wir auch nicht in der Lage uns des Näheren über diesen Verein auszusprechen. Aber schon die Thatsache, dass es möglich war, in Oesterreich einen Verein der Tabakverschleissen zu begründen, in Oesterreich, wo bei Vereinsgründungen weit rigoroser versehen wird als bei uns, wo schliesslich auch die Finanzbehörden ziemlich viel mitzusprechen haben, wenn von einer gemeinschaftlichen Aktion der Verschleisser die Rede ist, diese Thatsache erfüllt uns mit Staunen und Genugthuung. Denn man mag hierüber welcher Meinung immer sein, Eines steht fest, dass in Oesterreich die Verleihung einer Tabaktrafik-Lizenz als ein Gnadenakt betrachtet wird, als eine Unterstützung irgend welcher Person, oder deren Hinterbliebenen und keineswegs als ein Recht den Tabak- und Zigarrenhandel in dem Sinne auszuüben, wie dies bei anderen Waaren der Fall ist, wozu schliesslich auch eine Gewerbe-Lizenz nothwendig ist.

Freilich, es ist ja wahr, im Sinne des Vereinsrechtes, mussten ja die Statuten bewilligt werden und es geschah dies auch; gleichwohl aber muss die liberale und äusserst entgegenkommende Art, wie das k. k. österr. Finanzministerium dieser Sache gegenübersteht, vollste Anerkennung finden; denn schliesslich seien wir nur aufrichtig und gerecht, es kann ja die Existenz dieses Vereines doch nur von dem Wohlwollen des Finanzministeriums abhängig gemacht werden und wahrscheinlich ist dieses letztere schon in dem Masse den Trafikanten gesichert, dass der Verein alle Aussicht hat, zu prosperiren und zu gedeihen.

Der erste Versuch, einen Verein der Tabaktrafikanten in Oesterreich zu begründen, scheiterte vor einigen Jahren merkwürdigerweise an den antisemitischen Bestrebungen eines grossen Theiles seiner Mitglieder. Trafikant und Antisemit! Wer muss da nicht lachen! Leute, die ihren mühseligem Geschäfte vom frühen Morgen bis zum späten Abend nachgehen, Leute, die auf jeden Heller Einkommen rechnen und achten müssen, denen es vor Allem darum zu thun sein muss, ihr Geschäft lebensfähig, sich selbst existenzfähig zu machen, solche Leute dürfen sich in derlei Fragen überhaupt nicht einmengen und wären sie auch keine Schmach des Jahrhunderts, wie der Antisemitismus es in der That ist. Und die Folge hat es ja bewiesen, wohin diese Bestrebungen geführt haben, denn die »hohen Herren«, welche die Trafikanten damals haranguirten und hetzten, verschwanden sofort, als die Trafikanten ihrer bedurften und liessen sich nicht mehr blicken. Ueberhaupt war es ein grosser Fehler und wenn der neue Verein ebenso verfährt, wird es abermals ein solcher sein, fremde, zur Branche nicht gehörige Leute für die Interessen des Verschleisserstandes kämpfen zu lassen. Diese Leute thun dies niemals umsonst, sie hetzen gewöhnlich ihrer eigener Sache wegen und ausserdem vermögen sie auch gar nicht für einem Beruf, wie es derjenige des Trafikanten ist, das wichtige Verständniss zu haben. Nur Derjenige, welcher selbst Trafikant ist, vermag das richtige Verständniss für diesen so ganz aussergewöhnlichen Beruf zu haben, nur er allein vermag die herrschenden Mängel, die Vexationen, denen er ausgesetzt ist, die Lage in der sich der Verschleiss befindet, so zu schildern und zu verstehen, wie es nöthig ist, dass ihn Andere verstehen. Zur Branche nicht gehörige Leute haben dort nichts zu suchen und wir sind der festen Ansicht, dass man es auch bei dem vorgesetzten Behörden nicht gerne sieht, wenn die Verschleisser nicht selber ihre Wünsche an betreffender Stelle anbringen, sondern dies stets durch Abgeordnete irgend einer Parteischatirung thun, die hiezu gar nicht berufen sind, da hier Brodnehmer zum Brodgeber spricht.

Wenn die Tabakverschleisser Oesterreichs diesen unseren wohlgemeinten Rath beherzigen und sich strikt an das Ziel halten werden, das zu erreichen sie bestrebt sind; wenn sie fest zusammenhalten, jeden kleinlichen Ehrgeiz vermeidend, nur das Wohl jedes Einzelnen wie der Gesammtheit fördern werden, das moralische Niveau bezüglich seines Schaffens, Wirkens und Einflusses heben und mit aller Kraft herbeiführen werden, dann wird auch dieser Verein gross und stark werden und segensreich zu wirken vermögen.

Wir wünschen ihn vom Herzen, dass es so geschehe!

Vermischte Nachrichten.

Zahlreiche Anerkennungsschreiben, welche wir in jüngster Zeit bezüglich unserer Artikel über die „egyptischen Zigaretten“ erhalten, veranlassen uns zu der Erklärung, dass es schon Jahre lang einen Programmpunkt unseres Blattes bildet, die egyptischen Zigaretten allmälig aus dem Verkehr zu bringen. Zumindest aber ihren erschreckend wachsenden Konsum auf ein Minimum zu beschränken. Wir begreifen es auch nicht, warum die k. u. Tabakregie es duldet, dass die Trafikanten, welche ihnen diese Zigaretten liefern, in hiesigen Tagesblättern das Publikum zum Ankauf derart zu animiren, wie es die grösste Rehlame sonst nicht zu Stande bringt. Vermeint man vielleicht, dass der Konsum der Zigaretten einen Gewinnst für die Staatskasse bedeutet? Wir glauben nicht! Am Ende darf ja aber auch daran nicht vergessen werden, dass es im Lande Hunderte von sogenannten Vertretern von Zigarettenfabriken gibt, die ebenfalls ihre Waaren, wenn auch verzollt, hier absetzen, dass daher der Geschmack eines Jeden auch dann befriedigt werden kann, wenn er auch Geschmack an dem mitunter gut bezahlten und schlecht erzeugten „Egyptisch“ finden sollte. Die Tabak-Regie jedoch hat unseres Erachtens nach gar keinen Grund, diese Fabrikate zu fördern oder fördern zu lassen, zumal sie in der angenehmen Lage ist, Besseres und Wohlfeileres zu bieten, wenn sie will. Das „allgemeine Verlangen des Publikums“, von welchem häufig gesprochen wird, ist nicht vorhanden und findet seine Begründung nur einzig und allein in der Reklame der Fabrikanten, die ein sehr gutes Geschäft machen.

Die Sonntagsruhe der Angestellten in den Trafiken. Ein nahmhafter Theil der Trafikanten hat unseren Rathschlägen williges Ohr geliehen und schliest an Sonntag Nachmittagen die Geschäftslokale, um den Angestellten Gelegenheit zu geben, sich ausruhen zu können von den Mühen und Plagen einer Woche. Dagegen gibt es noch immer welche, die unsere Mahnung nicht beherzigen und die des Verdienstes einiger Kronen wegen ihre Geschäftslokale offen halten. Geschlossen halten, mit wenigen Ausnahmen, kleine ärmlichere Trafiken, die Verschleisser der Andrássy-ut, Üllői-ut, der Soroksári-ut, ein grosser Theil des Körut sämmtlicher Bezirke, die meisten Gassen der Inneren Stadt, sowie Ofens. Dagegen finden wir in der belebten Kerepesi-ut, obgleich es dort an Trafiken keinen Mangel gibt, sämmtliche Trafiken offen. Natürlich wartet auch dort ein jeder Trafikant bis sein Nachbar das Geschäftslokal schliesst, und da keiner den Anfang machen will, bleibt alles offen. Nun aber möchten wir ebenso höflich, wie eindringlich, mindest jene grössere Verschleisstellen, welche angestellte Leute haben, ersuchen, dass sie doch endlich mit gutem Beispiele vorangehen und ihren Angestellten die paar Stunden in der Woche gönnen mögen. Es ist dies nicht nur eine dermalen geschäftliche, sondern auch eine Menschenpflicht geworden, der sich keiner entziehen kann und darf.

Alapittatott 1856.

A Pojatzi-féle gyujtó a legjobb!

Számos év óta Magyarországban legjobban be van vezetve és mindenütt kapható!

Fl. Pojatzi & Comp.

cs. és kir. szab. gyufagyárak

DEUTSCH-LANDSBERG.

Vidéki megrendelések közvetlenül Deutsch-Landsberghe intézendők.

A világ egyedüli gyufagyára, amely az 1900. évi párisi világkiállításon **két első dijjal** lett kitüntetve, u. m.: XIV. csoport (Vegyi ipar.) **„Grand Prix"** (legmagasabb kitüntetés). XVII. csoport (Kivitel.) **Arany érem.**

Föraktár kizárólag Budapest részére:

DARVAS S. és TÁRSA, V., Hold-utcza 9. sz.

A világ legismertebb és legrégibb gyártmánya!

Minden kis- és nagytőzsdében, valamint nagykereskedésekben kapható.

Ältestes renomirtes Fabrikat der Welt!

Zu haben in allen Klein- und Grosstrafiken und Grosshandlungen.

Feltünő ujdonság.

DELICE

Minden hirdetés felesleges, a dohányzó egyszer veszi és többé mást nem szihat

legjobb valódi franczia

szivarkapapir és szivarkahüvely.

Gyári raktár:

Goldzieher Gézánál

Budapest, V., Sas-utcza 29. szám.

EUROPA, irodalmi és nyomdai részvénytársaság Budapest, VI., Ó-utcza 12.